

[Niels Anker Kofoed]

gen? Jeg har nævnt nogle af årsagerne, f.eks. at de økonomiske vilkår er anderledes for de andre lande. Hvorfor er mobiliteten, som ministeren nævner, ringere i dette land inden for forskning end i andre lande? Hvad skyldes det? Skyldes det, at de, der har dynamik og lyst til at komme ud og forske i andre lande, ikke får bedre muligheder, når de kommer tilbage, end de, der blev hjemme? Bliver de skubbet ud, eller har vi ikke de fornødne stillinger, således at de kan få fordel af det initiativ, de tog ved at rejse ud? Eller er der også, som hr. Per Stig Møller sagde, fagpolitiske årsager til den manglende mobilitet? Jeg synes, at vi i Udvalget angående Videnskabelig Forskning skal diskutere, hvad årsagen kan være til, at vores mobilitet er så ringe, som tilfældet er. Vi må finde årsagen og rette den, så den forsvinder.

Vi kommer til at tage stilling til, hvor stor styrke vi har til at deltage i internationalt forskningsarbejde. Det bliver en politisk beslutning, for det er et spørgsmål om, hvor mange midler der skal afsættes. Vi må erkende, at den private forskning har begrænsede ressourcer i forhold til andre lande – der blev nævnt Japan og USA – og at vi ikke kan være med på de vilkår.

Jeg tror, at vi bliver nødt til at prioritere det europæiske samarbejde højere. Jeg kan godt se, at ministeren er inde på det, når han nævner Eureka-projekterne, men jeg mener, at der er noget andet, som vi skal satse på. Der er nogle forskningsmidler, som vi kan få fat i, hvis vi har den fornødne ekspertise og kapacitet.

Hvis jeg nu ser på Eclair- og Flair-midlerne i EF og jeg samtidig ser de fusioner, der er dannet i Danmark i de sidste dage, hvad repræsenterer de så? De er indgået mellem landbrugsrelaterede virksomheder, og derfor er det min opfattelse, at vi har en sådan styrke, at vi måske er lidt foran de andre lande med landbrugsrelateret forskning. Jeg tænker på bioteknologi, og hvilke umådelige muligheder der dér er. Dér er vi i stand til at gøre os gældende, for uanset at der er nogle, der ikke kan lide det, er vi kendt som et landbrugsland, og dér er vi foran de andre. Jeg vil derfor håbe på, at vi kan tage varsel af de landbrugsorienterede fusioner, der nu er dannet, og som bygger på vore råstoffer. Dér må vores forskning og udvikling satse højere end hidtil.

Jeg vil nævne igen, at af det, vi dyrker på Danmarks jord, er der mange muligheder for at

udvikle produkter, som vi hidtil har set stort på. Hvorfor skal vi ikke have en bioteknologisk industri og bioraffinaderier på samme måde, som andre lande har haft olieindustri? Det samarbejde kan præsteres via EF-midlerne, hvis vi har de fornødne forskere, og jeg tror, vi har dem.

Vi må træffe politisk beslutning om de rammer, vi må lave, for vi kan ikke nå alt, selv om vi har lyst til meget. Vi bliver nødt til at prioritere, og det er en politisk opgave.

Når der bliver sagt – bl.a. af hr. Rahbæk Møller – at Finland har ydet store midler til forskningen, og at det bl.a. er skyld i landets vækst, må jeg dog erindre hr. Rahbæk Møller om, at Finlands økonomiske vækst ud fra vores synspunkt har været formidabel i de sidste 5-6 år, altså også før man bevilgede så mange penge til forskning.

Jeg mener ikke, at vi er så langt fra hinanden i vores opfattelse i Folketinget, så jeg tror, at vi med denne redegørelse som grundlag kan finde ud af, hvor vores styrke og vores svaghed er, og hvor mange ressourcer vi har råd til at stille til rådighed. Hvis vi stiller flere ressourcer til rådighed, hvor skal vi så tage dem fra? Nationalt kan vi måske ikke præstere mere, men vi kan måske tage ressourcer fra andre ting og yde dem til forskning og udvikling. Det er måske ikke grundforskning – på visse områder kan vi selvfølgelig præstere den – men det er det, vi kalder anvendt forskning. Dér skulle vi have store muligheder. Vi har en udmærket arbejdskraft, som kan anvende og udvikle forskning, og jeg tror også, vi kan være med i den konkurrence og det samarbejde, der bliver i fremtidens Europa.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Niels Anker Kofoed startede med at skelne mellem hr. Frank Jensens og mit indlæg og roste mig for en saglig tale, som sluttede af med en lille snert. Jeg vil gerne tilslutte mig, at det var en yderst saglig tale, men jeg er nødt til at gentage konklusionen, da hr. Niels Anker Kofoed åbenbart ikke har forstået den. Den er, at jeg roste redegørelsen for ærlighed i analysen, men kritiserede den for ikke at anvise noget som helst løsningsforslag vedrørende den bedrøvelige situation. Jeg konstaterede også, at uanset hvilke løsninger man finder på – og det